

Foto. Kurt Nielsen

Den levende begravede hest i Malle

Sten med tre indhuggede jernkiler, der i begyndelsen af 1800-årene har været sat over stedet, hvor en hest blev begravet levende for at afværge sygdom i gårdens besætning.

Hesten blev begravet i markskellet mellem to ejendomme, (Mallevej 46) idet man mente, at konen på nabogården (Mallevej 41) besad trolddomskunster, og havde forhekset besætningen.

Stenen blev sat for at hesten ikke skulle gå igen.

Stenen opbevares og kan ses på Ølgod Museum

Igennem knap 200 år er en beretning om en levende begravet hest i Malle fortalt fra generation til generation.

I 1987 fortalte nu afdøde Karoline Jessen, fra 1920 til 1964 ejer af Horne Afholdshotel, beretningen om den levende begravede hest og stenen med de 3 jernkiler til HornePosten.

Karoline er født i Malle i 1899 på gården beliggende Mallevej 41, som hendes familie havde haft i flere generationer. Beretningen har hun fået fortalt af sin mor, som igen havde fået den fortalt af sin bedstemor, der som barn havde overværet selve handlingen.

I Malle lå 2 nabogårde. Den ene på Mallevej 41, hvor Karolines forældre boede, den anden lidt nord herfor på Mallevej 46. De 2 gårde havde markskel sammen. Karoline fortæller, at det var onde mennesker, som boede på nabogården. De beskyldte hendes tipoldemor for at udøve trolddomskunster. De sagde, at hun flyttede skellet i nattens mulm og mørke. Ligeledes beskyldte de hende for at sætte sygdom blandt naboens dyr.

Beskyldningerne mod hende gjorde, at familien holdt hende gemt bag gården i nogle udhuse. Karoline husker, at når hun fik beretningen fortalt, syntes hun, at det var meget synd for den gamle kone.

En dag hørte de stor ståhej og råben. De fulgte med på afstand, og så folkene fra nabogården i færd med at grave et stort hul i skellet mellem de 2 gårde. Da hullet var gravet, blev en hest trukket derned, og derpå levende begravet.

Naboerne havde fået det råd, at for at ophæve trolddommen, skulle de begrave en levende hest i skellet. Og over hesten skulle sættes en stor sten med 3 jernkiler, for at hesten ikke skulle gå igen.

I bogen Mark og Montre 1971 har fhv. museumsinspektør Søren L. Manøe-Hansen fortalt samme beretning efter Kathrine Nielsen, Strellev, som stammer fra Malle og er en kusine til Karoline Jessen. Kathrine Nielsen fortæller her, at de havde en frygtelig mas med at holde hesten nede i hullet indtil de fik skovlet jord på den. Andre har fortalt, at den flere gange forsøgte at arbejde sig op af graven, efter at den var tilkastet.

Om nedgravningen af den levende hest hjalp mod sygdommen i besætningen, ved Kathrine Nielsen ikke noget om.

For en generation siden kendte alle i sognet beretningen om den levende begravede hest, der menes at være foregået først i 1800-tallet.

Beretningen blev også fortalt af læreren i skolen, som tog sine elever med på udflugt til stedet, så de kunne se stenen.

Stenen med de 3 jernkiler blev flyttet til Ølgod Museum først i 1960'erne, hvor Mallevejen blev udvidet og istandsat.

Kurt Vig Nielsen